

celli nepotes. Quæ autem ipsius de legibus, et de regno ac pietate, omniumque generatione, ipsi habemus, eorum quædam missimus. Reliqua modò reperiri non possunt: cum inventa fuerint, ad te deferentur. In hunc modum Archytas. Platonem ita rescripsit.

Platon Archyta velle agere.

81 * Quæ abs te nobis allata sunt commentaria, dici non potest quàm libenter acceperimus, eumque qui illa scripsit, in primis admirati sumus. Ostendit enim profectò vit ille, dignum se majoribus illis suis antiquissimis atque optimis viris. Feruntur autem illi viri Myræi fuisse. Hi autem ex illis fuere Trojanis, qui cum Laomedonte migrarunt, viri boni, ut de illis tradita significant. Quæ apud me sunt commentaria, de quibus scripsisti, nondum satis elucidata sunt, utcuñque tamen nunc se habent, ad te misi. De custodia verò ambo consentimus. Nihil itaque adhortatione opus est. Vale.

In hunc modum illi ad se invicem scripserunt. * Porro Archyta quatuor fuere. Primus, hic ipse. Secundus, Mitylenæus, musicus. Tertius, qui de agricultura scripsit. Quartus, poeta epigrammatum. Quintum plerique addunt architectum; cujus profertur librum De machina, cujus initium est, *Hæc de Teucro Carthaginiensi audiui*. De musico autem dicitur, quod cum probro sibi daretur, quod non exaudiretur, dixerit, *Organum verò pro me rugians loquitur*. Pythagoricum verò Ariltoxenus refert cum exercitui præfisset, nunquam fuisse superatum. Semel autem dum invidiæ cederet, sese imperio abdicasse, moxque exercitum in jus hostium concessisse. * Primus hic mechanicæ principis usus viâ tradidit, primusque motum organicum diagrammati geometrico adinovit, ex dimidiâ cylindri sectione duas medias secundum proportionem fumere querens, ad cubi duplica-

τά μὲν ἂν περὶ νόμου, καὶ βασιλείας, καὶ εὐταίας, καὶ τὰς τῶ πάντες γενέσεις, αὐτοὶ τε ἐχομεν, καὶ τινὰ ἀποστάλαιμας· τὰ δὲ λοιπὰ οὗτοι οὐ γὰρ δύναται εὐρεθῆναι. αἱ δὲ αὖτε εὐρεθῆ, ἤξει τοι. ἄρα μὲν ὁ Ἀρχύτας· ὁ δὲ Πλάτων ἀντιπικτελλῶν τούτου τὸν τρόπον.

Πλάτων Ἀρχύτα εὐ πράττειν.

* Τὰ μὲν παρὰ σοῦ ἔλθοντα ὑπομνήματα βαυμαστῶς ἀσμενί τε ἐλάβομεν, καὶ τοῦ γραψαντος αὐτὰ ἠγάσθημεν ὡς ἐνὶ μάλοισι· καὶ ἐδοξεν ἡμῖν ἀγῆος ἐκείνων τῶν παλαιῶν προγόνων. λέγονται γὰρ οἱ ἄνδρες οὗτοι * Μυραίοι εἶναι. οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομεδόντος ἐξαγαστάντων Τρώων, ἄνδρες αἰγαθοὶ, ὡς ὁ παραδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα, περὶ ἂν ἐπίστευλας, ἰκανῶς μὲν οὕτω εἶχον ὡς δὲ ποτε τυγχάνει εἶχοντα, ἀπίστοι καὶ σοὶ * περὶ δὲ τῆς Φυλακῆς ἀμφότεροι συμφανούμενοι ὡς τε εὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι. ἔβριστο.

* Καὶ ἄρα μὲν πρὸς ἀλλήλους αὐτοῖς ἐχρουν αἱ ἐπιστολαί. * γεγονάσι δ' Ἀρχύται τέτταρες. 82 πρῶτος, αὐτὸς οὗτος. δευτέρως, Μιτυληναῖος, μουσικός. τρίτος, περὶ γεωργίας συγγεγραφώς, τέταρτος, ἐπιγραμματοποιός. * ἐνίοι καὶ πέμπτον ἀρχιτέκτονα Φασίῳ εὐ Φέρται· βιβλίον περὶ μηχανῆς, ἀρχὴν ἔχον ταύτην. Τὰ δὲ παρὰ Τεύκρον Καρχηδονίου δεικνύσασα, περὶ δὲ τοῦ μουσικοῦ Φέρται καὶ τὸδε, ὡς οὐκ ἐδιδόμενος ἐπὶ τῷ μὴ ἐξακεῖσθαι, εἶποι. Τὸ γὰρ ὄργανον ὑπὲρ ἐμοῦ διαγωνίζομενον λαλεῖ. τὸν δὲ Πυθαγορικὸν ἄριστότερος Φησὶ μηδέποτε στρατηγούνα ἠττηθῆναι. Φθονούμενον δ' ἀπαξ, ἐκχωρήσαι τῆς στρατηγίας, καὶ τοὺς αὐτῶν λαβῆναι. * οὗτος πρῶτος τὰ μηχανικά τῶν μηχανικῶν προσχρησάμενος ἀρχαῖς ἐμεθώδευσε, καὶ πρῶτος κίνησιν ὀργανικὴν διαγράμματι γεωμετρικῷ προσήγαγε, διὰ τῆς τομῆς τοῦ ἡμικυλίου δύο μίσας ἀνά λόγον λαβεῖν ζητῶν, εἰς τὸν τοῦ κύβου διπλασιασμένον.

5 Τὸ μὲν παρὰ σοῦ ἔλθοντα. Est apud Platonem, in de petes alienos locorum emendationem. H. Casaub. & Myræi. Ex Mys ubi Lycia. Primus libro 7. cap. 37. Aldob.

7 De custodia. Commentatorum videlicet. Idem. 8 Quidam etiam quintum. Adde, si placet, & sextum ex Athenæo, qui Ὀφάρτικα scripsit. Idem.

καὶ γεωμετρία πρώτος κύβου διπλασιασμὸν εὐ-
ρεν, ὡς Φησι Πλάτων ἐν πολιτεία.

Α Λ Κ Μ Α Ι Ω Ν .

1 Αλκμαίων Κροτωνιάτης, καὶ αὐτὸς Πυθαγό-
ρου δῆκουσε, καὶ τὰ πλείστα γε ἰατρι-
κὰ λέγει. ὁμοίως δὲ καὶ Φυσιολογεῖ ἐπιτε, λέ-
γων, 2 αὐτὸ τὰ πολλά ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων. δο-
κεῖ δὲ πρώτος Φυσικὸν λόγον συγγραφεῖναι,
καθὰ Φησι Φαβριόσιος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ,
3 καὶ τὴν σελήνην καθέλου ταύτην ἔχειν αἰδίων
Φύσιν. ἦν δὲ Πειρίβου υἱός, ὡς αὐτὸς ἐναρχόμε-
νος τοῦ συγγράμματος Φησὶν. Αλκμαίων Κρο-
τωνιάτης τὰς ἐλεξε, Πειρίβου υἱός, Βροντίου καὶ
Λέοντι καὶ Βαθύλλου. 4 Περὶ τῶν ἀφανέων, περὶ
τῶν θνητῶν σαφηνεῖται μὲν θεοὶ ἔχοντι, ὡς δὲ ἀν-
θρώποις τεκμαίρεσθαι. καὶ τὰ ἔξῃς, ἐφη δὲ καὶ
τὴν Ψυχὴν ἀθάνατον, καὶ κινεῖσθαι αὐτὴν συν-
εχῶς ὡς τὸν ἥλιον.

1 Alcmaeon Crotoniatis.] De quo est apud Pluta-
cium libro v. De placitis philol. cap. 3. Vide quoque
scripturam supra. Suidas & Athenaeus de hoc nihil
Aldob.

2 αὐτὸ τὰ πολλά ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων] Qua ratione
dicitur, si rogas: Aristoteles Metaphys. lib. I. cap. 5. re-
fert ad τὸς ἰσχυριότατος: ut, album, nigrum: dulce,
amarum: & id genus alia, quibus vita referta est.
Sed si nihil aliud voluit Alcmaeon, nihil magnum
aut novum dixerit. Cui enim, cui natura non ignota
penitus, non observatum? Cui autem ex disciplina
Pythagorae, Alcmaeonis dogmata mansisse prodit Ar-
istoteles; Pythagorae autem, τὸ ἐν ἴδω. Idem ac τὸ ἀγα-
θόν, καὶ τὸ κακόν. Quis origo boni: dicitur autem, ἀγα-
θόν ἴδω, malum, & omnis origo mali: (quod peti-
unt, qua Laërtius in vita Pythagorae, Ἀρχὴ καὶ τῶν
ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν, ἰσχυρὸς ἀριστοῦ δοκῶν, ὡς
αὐτὸν εἶπε ἰσχυρὸς ἀριστοῦ ἴδω, ἰσχυρὸς, id est, Unita-
tem omnium rerum principium esse: ex unitate autem
multiplicem ἀγαθῶν ὀνείων, velut materiam causā effi-
cienti substantiam [vel substantiam] esse. Sed expressit apud
Suidam: Πυθαγόρας τῶν ἀρχῶν τὸν μῦθον
θεοὶ καὶ ἄγαθῶν ἕως ἰσχυρὸς ἀριστοῦ Φησὶν: ἀ ἄριστος ὁ
αὐτός: καὶ τὸ ἀριστοῦ ἴδω, καὶ τὸ κακόν, περὶ ἴδω ἰσχυρὸν
τὸ ἴδω καὶ πλεον: pluribus autem Porphyrius in vita
Pythagorae] facit vox ἀδρόμωτος, in verbis Alcmaeo-

tionem: hic in geometria cubi duplica-
tionem primus, ut Plato in Republica te-
statur, invenit.

Α Λ Κ Μ Ε Ο Ν .

Αλκμαεον Κροτωνιάτης, et Pythagorae
auditor fuit, ut plurimum verò in
medicina versatur: simul item de natura
disputat, dicens, duo humanarum rerum
plerumque esse genera. Videtur autem pri-
mus de naturae ratione scripsisse, ut Pha-
vorinus In omnimoda tradit historia, lu-
namque hanc sempiternam habere natu-
ram dixit. Fuit autem Pirichi filius, sicut
et ipse in principio sui operis testatur.
Alcmaeon Crotoniatis haec ait, Pirichi fi-
lius, Brontino, et Leoni, et Bathyllo. De
invisibilibus, et de mortalibus rebus, mani-
festam quidem scientiam habent dii, quan-
tum verò conjicere hominibus licet: et caetera.
Animam quoque immortalē dixit, mo-
verique eam perpetuò instar folis.

nis, ut eum id quoque, si non praecipue, voluisse cre-
dam; τὰ χαρίσιον τοῦ αὐτοῦ, (de quo mox plura, ad pag.
640.) id est; mali plus in vita esse, quam boni. Ita
legimus apud Platonem, humanam rationem & fa-
pientiam, quantumcumque sit, praestare nihil immor-
tali aut stabile posse: τὸ κακὸν δ' ἰσχυρὸν πάντα τὰ
ἀδρόμωτα πρῶτα. Ne sic quidem, magnum aut
novum quicquam: sed modus exprimentis, cum in
verbo ἴδω, (a quo τὸ ἴδω: ἀριστία: ἰσχυρισμὸς:
quidam derivant:) ratio mali continetur, falsus novus.
Mer. Calaub.

3 Latine hanc habere naturam aeternam asseruisse.]
Quam eius sententiam Cicero libro I. De nat. deorum
videtur agnovisse his verbis. Crotoniatis autem Al-
cmaeon, qui solus, & Leontis, & Bionis filius, a
nisioposque praeterea divinitatem dedit, non nisi se
mortalibus rebus immortales esse dicit. Aldob.

4 Περὶ τῶν ἀφανέων, περὶ τῶν ἐν ἴδω.] Verba non omni-
nino sine mendo; sed sententiam sane pulcherrimam;
(& minus rixarum esset inter homines, si vulgo ita
crediderunt.) Varro apud Angulimum, plane expres-
sit: Quod quidem, non quid contentum, ponam. Homi-
nis enim est, haec opinari; Dei, scire. Sed & in Py-
thagore Plato, in eandem sententiam: Τὸ μὴ ἀλλεῖον
θεοῖς τε, καὶ θεοῖς παρὰ τῶν ἐπιθρώπων. τὸ ἐν ἴδω καὶ λέγει
Ζεῦνι. Mer. Calaub.

HIPPASUS.

Ϊ Π Π Α Σ Ο Σ .

84 * Hippasus Metapontinus, et ipse Py-
thagoricus fuit. Ait autem definitum
esse tempus mundi mutationis; fini-
tumque hoc universum esse, ac semper
moveri. Demetrius autem In aequivo-
cis refert, illam nullam opas reliquisse. Fue-
runt autem Hippasi duo, hic, et qui La-
cedaemoniorum Rempublicam quinque li-
bris comprehendit. Erat autem et ipse
Lacon.

1 Hippasus Metapontinus.] Obscurus sane. nam de
eo nihil invenimus dignum cognitione. Aldob.
2 Demetrius: in libro de his, quorum est idem nomen.]
Magnetem Demetrium dicit, cujus sunt ἰσχυρισμῶν,
quem hoc loco librum citat Laërtius, & agnoscit A-
thenaeus libro xiv. Idem.

1 Ἴππασος, Μεταποντινός, καὶ αὐτὸς Πυθαγό-
84 ρικός. ἔφη δὲ χρόνον ὁρισμένον εἶναι τῆς τοῦ
κόσμου μεταβολῆς, καὶ πεπερασμένον εἶναι τὸ
πάν καὶ ἀεικίνητον. Φησὶ δ' αὐτὸν 2 Δημήτριος ἐν
ἐπιπέτοις, μηδὲν καταλιπεῖν συγγράμμα. γε-
γύνασι δὲ Ἴππασοι δύο: αὐτὸς τὸς, καὶ ἕτερος γε-
γραφέως ἐν ἐπιπέτοις Λακωνίων πολιτείας. ἦν δὲ
καὶ αὐτὸς Λάκων.

PHILOLAUS.

Φ Ι Λ Ο Λ Α Ο Σ .

Philolaus Crotoniata, Pythagoricus
fuit. Ab hoc Pythagoricus libros e-
mendos ut curaret, Dioni scribit Plato.
Mortur autem suspectus quod tyranni-
dem invehere moliretur. Nostrum est in
ipsum epigramma hoc,

Suspicio haud res est minimi, mihi credo,
periculi

Non peccet quicquam, si videare, facit.
Sic Philolae Croton te patria perdidit

olim,
Te arbitrata truncem velle tyrannum a-
gere.

85 * Opinatur autem omnia necessitate ac
harmonia fieri. Et terram in orbem move-
ri, primum dixisse ferunt. Alii Hicetam
Syracusanum id sensisse affirmant. Scriptit
autem librum unum; eum autem, ut Her-
mippus quempiam scriptorem dixisse re-
fert, Platonem philosophum, cum in Si-

1 Philolaus Crotoniatis.] Archyete discipulus. Cicero
lib. III. De oratore. Aut Xenophon Agesilaum, aut
Philolaum Archyetae Tarentinus. Aldob.

2 Sic Ἴππασου περὶ τῆς.] Hi duo versus ultimi
apud Suidam leguntur; primi duo non leguntur.
Idem.

3 Οἱ δὲ τῆς τῆς Συρακουσίων φασίν] Cicero Lucullo,
Nicias Syracusanus; ut ait Theophrastus, colorem, so-
lem, lunam, stellas, supra denique omnia stare cen-
set, neque praeter terram, rem ullam movere: qua cum
cicero axem se summa celeritate converteret, & ter-

1 Φιλάλαος Κροτωνιάτης, Πυθαγόρικός. παρὰ
85 τούτου Πλάτων ἠνέσασθα τὰ βιβλία τὰ
Πυθαγορικά Δίωνι γράφει. ἐτελεύτα δὲ νομισθεὶς
ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι. καὶ ἡμῶν ἐστὶν εἰς αὐ-
τὸν,

Τὴν ὑπέριαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύ-
ειν.

Εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκῆς, αὐ-
τῆς.

2 Ὅντα καὶ φιλόλαον ἀνέειλε Κρότων ποτὲ πατρὸς,
ὡς μιν εἶδεξέ θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

3 δοκῆς δὲ αὐτῶ πάντα ἀνάγκη καὶ ἀρμονία γί-
85 νεσθαι. καὶ τὴν γῆν κινεῖσθαι κατὰ κύκλον, πρῶ-
τον εἶπεν. 3 εἰ δὲ, ἰκέταυ Συρακουσίων Φασίν.

4 γεγραφε δὲ βιβλίον ἐν, ὃ Φησιν Ἐρμῖππος λέ-
γειν τινὰ τῶν συγγραφεῶν, Πλάτωνα τὸν Φι-

quest, eadem efficit opinio, quasi stante terra, caelum
moveretur. H. Calaub.

4 Γεγραφε δὲ βιβλίον ἐν] Proclus in Euclidem, Διὸς
καὶ Πλάτων πολλά καὶ θαυμαστά ἔργα καὶ πρὸς
ἐνὸν διὰ τῶν μαθηματικῶν εἶδῶν ἐκείνῃ ἀναδέσσει, καὶ
ἢ τῶν Πυθαγορίων φιλοσοφίᾳ παρατίθεσθαι τοῦτον
χρησίσαι, τὸν μεταγενέστερον κατακρινεῖται τῶν βίβλων δο-
μάτων. Τούτου γὰρ καὶ ὁ ἴδιος στίχος λέγει, καὶ ὁ
Φιλάλαος ἐν ταῖς βίβλοις, καὶ ἴδιος ὁ τῆς τῆς Πυθαγό-
ρου πρὸς τὸν ἴδιον ἴσχυρισμῶν. Idem.

λίσουσαν παραγεγόμενον εἰς Σικελίαν πρὸς Διονύσιον ἀνήσασθαι κατὰ τῶν συγγενῶν τοῦ φιλάλου, ἀργυρίου δλεξανδρῶν μῶν μί. καὶ ἐν τῷθεν μεταγεγραφέναι τὸν Τίμαιον. ἕτεροι δὲ λέγουσι τὸν Πλάτωνα λαβεῖν αὐτὰ παρὰ Διονυσίου, παρατεταμένον ἐκ τῆς Φιλακῆς νεανίσκου, ἀπηγμένον τῶν τοῦ φιλάλου μαθητῶν. τούτων Φησὶν Δημήτριος ἐν ὁμωνύμοις, πρῶτον ἐκδούσαι τῶν Πυθαγορικῶν περὶ φύσεως, ὡν ἡ ἀρχὴ ἦδε, φύσις δὲ ἐν τῷ κόσμῳ ἀρμόσθη ἐξ ἀπειρων τε καὶ περαιοῦντων, καὶ ὅλος κόσμος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα.

De Philolai propinquis minis quadraginta Alexandris emisse. Quia de se scripsum est apud A. Gellium his verbis. Memoria mandatum est, Platonem philosophum tenui admodum pecunia familiaris fuisse: atque cum tamen tres Philolai Pythagorici libros decem milibus denariorum mercatum, id est pretium donasse quidam scripserunt amicum ejus Dionem Syracusanum. Addit & veritas Timonis, hac de re contra Platonem scriptos, quos necesse non habeo in medium afferre. Mixte autem quadraginta aut pecunie nostratis rationem se revoventur, minus minus autem quadrilingentis efficiunt, quae summa minor est, quam quae ex decem milibus denariorum redigiatur, si singula mi-

niliam ad Dionysium profectus esset, emisse à Philolai confanguineis argenti minis Alexandrinis quadraginta. atque inde transcripsisse Timaeum. Alii Platonem dicunt haec à Dionysio accepisse, cum eum exorasset, ut adolefcentem ex Philolai discipulis, in carcerem abductum, dimitteret. Demetrius In homonymis Pythagorica de natura rerum hunc primum edidisse testatur, quorum est initium, In mundo natura aris coacta est ex infinitis ac finitiss, mundusque totus, et quae sunt in ipso omnia.

ne centum denarios efficiunt; quod video plerisque placuisse. Aldob. 6 Παλαιότερον ἐν τῆς Φιλακῆς παύσας Id. opinor, dicit Laërtius. Alii autem sunt, Platonem libros illos adeptum cum juveni eisdem, qui Philolai discipulus fuerat, morti desinens (vel, in quem mortis sententia lata fuerat) à Dionysio veniens & libertatem impetrasset. In verum nihil mutamus: nisi quod auctori, distinguamus, ut ἐν τῷ πρώτῳ Διονυσίῳ ad sequentia, (& quis aliter credit) non praecedentia pertineat: cetera plana. Nam τὸ ἀρχὴ ἦδε, (ut & Latium, dicit) de mortis sententia, valde tralatitium, & multis observatum. Mart. Casaub.

ΕΥΔΟΞΟΣ.

EUDOXUS.

86 Εὐδοξὸς Αἰσχίνου, Κνίδιος, ἀστρολόγος, γεωμέτρης, ἰατρός, νομοθέτης. οὗτος τὰ μὲν γεωμετρικὰ ἀρχὴν τὰ δὲ ἰατρικὰ, φιλιππιανὸς τοῦ Σικελιώτου, καθὰ Καλλιμάχου ἐν τοῖς πίναξί Φησί. Σωτῆριον δ' ἐν ταῖς δια-

Εὐδοxus Aeschini filius, Cnidius, Astrologus, geometra, medicus, ac legumlator fuit. Geometria quidem ab Archyta didicit. In medicina vero Philistione Siculo praeceptore usus est, ut Callimachus ait In tabalis. Porro Sotion in

1 Eudoxus, Aeschini filius, Cnidius. Sic etiam Suidas. Eὐδοξὸς Αἰσχίνου, Κνίδιος φιλόσοφος, Πλάτωνος ἑταίριος. Aldob.
2 Astrologus. Suidas. καὶ ἔρχη πρὸς ἀστρολογίαν ὁμοίως. ἔρχη δὲ παύσει τοῦ ἴδιου τούτου. sed & Cicero libro II. De divin. confirmat ita scribens. Ad Chaldaeorum monstra venianus, de quibus Eudoxus, Platonis auditor, in Astrologia, indicio de constitutione hominum facile princeps. A. Gellius libro xxvi. cap. 2. neque multo postea Eudoxus Astrologus in terra Graecia nobilitatus est. Idem.
3 Geometria. Quocirca etiam τὰ γεωμετρικὰ scripsit: quorum librorum sexus citatur ab Athenaeo libro vi. Idem.
4 Νομοθετῆς Plutarchus, Eὐδοξὸς Κνίδιος, καὶ Ἀμετρίωνος Στρατηγότου, Πλάτωνος ὄντι συνδύος, νόμος ἔργων. II. Casaub.
5 A Philistione Siculo. Quem, fortasse, Athenaeus Locrum appellat libro III. qui ejus quaedam asserit, ad

medicinam pertinentia. Et si enim Loeri oppidum in Sicilia non est, tamen ab ea parum abest. Huius etiam libro xx. cap. 9. de Philistione medico. Aldob.
6 Apud Callimachum in epulis. Conus, ut opinor, ab Athenaeo citatur volumina cum hac inscriptione. οἷον πίναξ. & πινὰς παροδομῶν ἐπιγραφῶν. Quos ego libros eisdem esse puto, qui hoc loco citantur a Laërtio. Significat autem, nisi fallor, Callimachum, Bati & Melanthe filium, Cyrenarum, Grammaticum, Hermocritus filium grammaticum discipulum, de quo est apud Suidam. Hic enim multos scripsit libros, in quibus numerantur πίναξ τὰ ἐν πινῶν πινῆς ἐπιγραφῶν. & πινὰς καὶ ἀναγραφὰ τῶν κατὰ χρόνου, καὶ ἀπ' ἀρχῆς γεινομένων διδασκάλων. Idem.
7 Sotion in successionebus. Hic Alexandrinus fuit. Scripsit εὐδοξίας, & περὶ τῶν Τιμαίου ὁλλῶν. quos libros utroque citat Atheus. Idem.

Luc.

Successionibus, Platonis quoque auditorum fuisse scribit. Nam cum annum vigesimum tertium aetatis ageret, summoque inter pauperatis angustias discendi studio flagraret, Socraticorum gloria percitum Athenas contendisse cum Theomondote medico, à quo et nutriebatur: nec desuerunt qui dicerent ipsius delicias fuisse. Decectus autem in Piraeum. Athenas quotidie ascendebat, ibique cum Sophistas adiviffet, ad portum regrediebatur. * Duos autem ibi menses moratus, domum reverfuit. Unde rursus, amicorum largitate fuffultus, in Aegyptum cum Chryffippo medico profectus est, commendatitias ab Aegilao literas ad Neetanabin ferens, à quo et sacerdotibus commendatus est. Ibi annum unum et menses quatuor moratus, mento attonlo atque supercilio, octo annorum historiam, secundum quosdam, conscripsit. Inde Cyzicum atque in Propontidem venisse, Philolophiam profectum. Mausolum itidem visere voluiffet. Inde Athenas rediit, habens secum discipulos plurimos, contrahendi, ut quidam volunt, Platonis gratia, quod is ab initio 88 illum ab se dimiserat. * Sunt qui dicant convivium Platoni celebranti, ipsum, plures cum essent, hemicyclium accubitum introduxiffet. Enimvero Nicomachus Arifotelis filius illum ait voluptatem bo-

δοχαῖς λέγει, καὶ Πλάτωνα αὐτὸν ἀκούσαι γεγόμενον γὰρ ἐτὼν γ' πικκαίη, καὶ στενῶς διακειμένον, κατὰ κλῆς τῶν Σωκρατικῶν εἰς Ἀθήνας ἀπάραι σὺν Θεομόδοντι τῷ ἰατρῷ, τρεφόμενοι ὑπ' αὐτοῦ εἰ δὲ, καὶ παιδικὰ ὄντα, κατὰ χεῖρα δὲ εἰς τὸν Πειραιῶν, ἡσμερῶν ἀνίεναι Ἀθήνας, καὶ ἀκούσαντα τῶν σοφιστῶν αὐτόθι, ὑποστρέφειν. * δύο δὲ μῆνας διατρίψαντα, πρὸς τὸν Φίλαν ἐπανοθέντα εἰς Αἴγυπτον ἀπάραι μετὰ Χρυσίππῳ τοῦ ἰατροῦ, συστατικῶς Φέροντα παρ' Ἀγχιλάου πρὸς Νεκταναβίω. τὸν δὲ τοῖς ἰερέσιν αὐτὸν συστήσαι. καὶ τέτταρας μῆνας πρὸς ἐνιαυτῷ διατρίψαντα αὐτόθι. ἔγρομένον τε ἦσαν καὶ ἐφρῦς, τὴν ὀκταετηρίδα κατὰ τινος συγγράψαι. ἐντεῦθεν τε γενέσθαι ἐν Κυζίκῳ καὶ τῇ Προποντίδι σοφιστεύοντα. ἀλλὰ καὶ παρὰ Μανσουλὸν ἀφικέσθαι. ἐπειδ' οὕτως ἐπανελθεῖν Ἀθήνας, πᾶν πολέμιον ἐκεῖνον ἐχρῆται μαθητῶν, ὡς φασὶ τινες, ὑπὲρ τοῦ Πλάτωνα λυπήσασθαι, ὅτι τὴν ἀρχὴν αὐτὸν παρεπέμψατο. * τινες δὲ φασὶ καὶ συμπόσιον ἐχρῆται τῷ Πλάτῳ, αὐτὸν τὴν ἡμικύκλιον κατακλίσειν, πολλῶν ὄντων, εἰσηγήσασθαι. Ἔφη δ' αὐτὸν Νικμάχος ὁ Ἄριστοτέλους τὴν ἡδονὴν λέγειν τὸ ἀ-

8 Platonem quoque ab eo auditum. Cicero II. De divin. Idem.
9 In Aegyptum unum cum Chryffippo medico profectum esse. Quod Elianus libro x. De animal. cap. 16. indicare videtur, ita scribens: Eὐδοξὸς δὲ φησὶ φειδόμενος τοῖς Αἰγυπτίους τῶν ὄσων μὴ θῆαι αὐτοῖς, ἰππὶ τοῦ οἴου σακκίον ἐπιθήσει τὰς ἀγέλας αὐτῶν. Chryffippus autem medicum fortasse cum dicit, de quo Plinius mentionem facit libro xx. cap. 9. quem de bralluca volumem privatim scripsisse tradit. Idem.
10 Ab Aegilao. Lacedaemoniorum rege, Leotyichidis filio, Sigenius. Idem.
11 Ad Neetanabin. Aegypti regem. Plinius libro xxxvi. cap. 9. Idem.
12 Ευρημένον τοῦ ἴδιου καὶ ἐφρῦς. II. Casaub.
13 Ad Mausolum pervenisse. Cariz regem, qui mortuus est anno secundo centesima Olympiadi. Plinius libro xxxvi. cap. 5. Ipse autem Eudoxus floruit tertio ac septuagesima Olympiade, ut Laërtius infra. Aldob.

DIOPENIS LAERTII.

Zzz

γαθόν. ἀπεδέχθη δὲ ἐν τῇ πατρίδι μεγαλοτίμιας, αἷς τὸ γέρον ἐπὶ αὐτοῦ ψήφισμα γενόμενον δηλοῖ. ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐπιφανέστατος ἐγένετο, γράψας τοῖς ἰδίοις πολιταῖς νόμους, αἷς Φησι¹⁴ Ἑρμιππος ἐν τετάρτῃ περὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν, καὶ ἀστρολογούμενα, καὶ γεωμετρούμενα, καὶ ἑτέρ' αἷτα ἀξιόλογα. ¹⁵ ἔσχε δὲ καὶ θυγατέρας τρεῖς, Ἀκτιδα, Φιλτιδα, Δελφίδα.

89 * Φησι δ' αὐτὸν Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς πρὸς Βάταναι, καὶ ¹⁶ κωνῶν διαλόγους συνθεῖναι. οἱ δὲ, γεγραφέναι μὲν Αἰγυπτίους τῇ αὐτῶν Φωνῇ τοῦτον δὲ μεθερμηνεύσαντα ἐκδούναι τοῖς Ἕλλησι. ¹⁷ τούτου διήκουσε Χρύσιππος Ἐρίνῳ Κνίδιος τὰ τε περὶ θεῶν καὶ κόσμου καὶ τῶν μετεωρολογουμένων τὰ δὲ ἱατρικὰ παρὰ Φιλιππίων τοῦ Σικελιώτου. κατέλιπε δὲ καὶ ὑπομνήματα καλλίστα. τούτου γέγονε παῖς Ἀρισταγόρας, οὗ Χρύσιππος Ἀθλίου μαθητής. οὗ τὰ θεραπεύματα φέρεται ἰατρικὰ, τῶν φυσικῶν θεωρημάτων ὑπο τῆς διάνοιαν αὐτοῦ πεσόντων. * γέγονασι δὲ

90 Εὐδόξῳ τρεῖς. αὐτὸς αὐτὸς ἕτερος, Ῥόδιος, ἱστορίας γεγραφώς. τρίτος, Σικελιώτης, παῖς Ἀγαθουλέους, ποιητῆς κωμωδίας, νίκας ἑλὼν ἀστικὰς μὲν τρεῖς, ληναϊκὰς δὲ πέντε, καθά Φησι Ἀπολλόδορος ἐν χρονικοῖς. εὐρίσκωμεν δὲ καὶ ἄλλον ἱατρὸν Κνίδιον, περὶ οὗ Φησι Εὐδόξος ἐν γῆς περιόδῳ, αἷς εἶη παραγγέλλον αἷς, συνεχεῖς κινεῖν τὰ ἀρθρα πάσῃ γυμνασίᾳ. ἀλλὰ καὶ τὰς αἰσθήσεις ὁμοίως. ὁ δ' αὐτὸς Φησι τὸν Κνίδιον Εὐδόξον ¹⁸ ἀμείψασαι κατὰ τὴν γ' καὶ Ῥολυμπιάδα, εὐρεῖν τε τὰ περὶ τὰς καμπύλας γραμμὰς. ἐτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ ἔτος, ὅτε δὲ συνεγένετο ἐν Αἰγύπτῳ Ἰχόνουφου τῷ Η-

14 Hermippus in quarto libro de septem sapientibus. De quo vide supra. Athenæus hunc ipsum de 121. sapientibus librum agnoscit. c. 118. Idem.

15 Filium habuit tres; Actidem, Philtidem, & Delphidem. Suidas in verbo, Εὐδόξου, ἄ, inquit, τρεῖς ἔγιντο θυγατέρας. Actis, Delphis, Philis. Idem.

17 Κοινὸν διαλόγους. Interpretis, Cynicorum. Locus est, meo iudicio, corruptus. H. Casaub.

18 Ab hoc Chrypsippus Erinei filius, Cnidius. De quo vide in vita Chrypsippi supra. Aldob.

19 Tertia ac septuagesima Olympiade floruit Ἰσκιῶν.

pis illius pallium lingere visus est. Celebrem ergo illum fore nec longævum, ex eo ostento sacerdotēs dixere, ut Phavorinus in commentariis refert. * Sic autem se habet carmen quod in eum scripsimus: Fama est Eudoxum quondam in Memphi fatum suum sciscitatum, à pulchre cornuto bove. Neque illi respondit quicquam. Nam unde sermo bovi contigisset? Siquidem Apidi vitulo os loquax non dedit natura, verùm obliquus cùm staret, vestem lambebat, hoc aperitè innuens, illum propediem vita excessurum: quare et brevi postea mors hominem inuitit, cùm nimium tres supra decies quinque vixisset annos.

Hanc pro Eudoxo ἰσχυρῶς ob famæ claritatem gloriâque appellabant. Quoniam ergo de nobilibus Pythagoricis diximus, nunc iam spartiam, ut ajunt, de claris quibusdam philosophis loquamur, ac primum de Heracido dicendum.

λευκολίτη, ὁ ἄπτις αὐτοῦ θυματίων περιελιχθήσαστο. εὐδόξον οὖν αὐτὸν ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον ἔφασαν οἱ ἱερεῖς εἶσεσθαι, καθά Φησι φαβαρίνος ἐν ἀπομνημονεύμασιν. * ἐστὶ δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτως ἔχον. ²⁰ Ἐν Μίμφει λόγος ἐστὶ προμαθεῖν τὴν ἰδίαν εὐδόξον ποτὲ μίμραν παρὰ τοῦ καλλιέρου ταύρου. κ' οὐδὲν ἔλεξε. βοῖ γὰρ πῶθεν λόγος; φύσις οὐκ ἔδρακε μίσχῳ λάλον ἄτιδι στόμα. παρὰ δὲ αὐτὸν λέχρισ στάς ἐλιχθήσαστο στολήν, προφανῶς τοῦτο διδάσκων, ἀπόδυσσῃ βιωτῆν ἔσον οὐπι. διὸ καὶ οἱ ταχέως ἤλθε μέρος, δεκάκις πέντε ἐπὶ τρεῖς εἰσιδόντι πλειάδας.

Τούτων ἀντὶ Εὐδόξου Εὐδόξον ἐκάλον διὰ τὴν λαμπρότητα τῆς Φήμης. ἐπισθὴ δὲ περὶ τῶν ἐλλογιμῶν Πυθαγορικῶν διεληλύθαμεν, ἦδη περὶ τῶν σποράδην, αἷς Φασι, διαλεχθῶμεν. λευτεῖον δὲ πρῶτον περὶ Ἡρακλείτου.

20 Versus esse certum est. Henricus Stephanus ita eos edidit: Ἐν Μίμφει λόγος ἐστὶ μαθεῖν ἰδίαν ποτὲ μίμραν Εὐδόξου ἄπτιος τοῦ καλλιέρου παρὰ ταύρου. κ' οὐδὲν ἔλεξε. (πῶθεν; βοῖ γὰρ λόγος οὐ ποτὲ φύσας, οὐδὲ λάλον μίσχῳ ἄπτιδι στόμα) ἀλλὰ παρ' αὐτοῖς

λέχρισ κῆρος στάς προφανῶς λαμβάνεται λάπῳ, Ἀπτιὸς αἷς ἀπτιὸς δὲ βιωτῆν ἔσον οὐπι. Καὶ δι' οἱ ταχέως ἐπιλήθητι αὐτίκα ποταμοῖ, Ἡλίους δεκάκις πέντε ἐπὶ τρεῖς ἰσίδόντι. Aliter eos restituit Claudius Salmastius, vir ecclesiasticus. Vide hoc loco Egidii Menagii Notas.